

P A R S I.

Obligatio I. Parochi.

Pascere Oves doctrinâ.

C A P U T I.

Instructio rudium.

Q. 1. *Qua obligatio Parochi docendi rudes?* **10**
R. esse obligationem sub mortali instruendi rudes in ijs, quæ ad salutem pertinent. Ità Suar. de Relig. tom. 2. l. 2. c. 16. n. 7. Tolet. l. 5. c. 5. n. 4. Sà. v. *Parochus*, Sanchez, Castropalao, cum torrente. In alijs verò, quæ sub mortali populus scire non tenetur, leviter peccabit non docendo, si negligentia diuturna non sit, neque assidua, sed brevis. Ità ijdem.

Q. 2. *Unde colligatur tanta obligatio?* **11**
R. ex lege Divina, Naturali, & Ecclesiastica. Divina patet ex verbis Christi: *Euntes ergo docete omnes gentes.* Matth. 28. v. 19. Quæ Verba, licet dicta sint Apostolis, concernunt tamen etiam successores. Sicut enim Christus regi voluit Ecclesiam Apostolorum tempore per Apostolos, ità succedentibus temporibus eam regi voluit per successores. Suar. de Relig. tom. 3. l. 1. c. 17. n. 5. Naturalem exhibent fructus beneficij pastoralis, de quo Apostolus 1. Cor. 9. v. 13. *qui in sacrario operantur* (non dixit, qui in sacrario sunt) *qua de sa-*

homiliarum boni
 quæ pastores se
 in altera vita ex
 Matth. 25. v.
 a spes, & gaudi
 me vos ante Du
 in adventu E
 E contra inn
 ejici in tenebras
 Ille, cui Di
 omnia est, etiam
 die vivens at
 mar, cum omni
 ut, perit. Di
 pl. c. 20. Tot
 re quotidie repi
 homicida non
 namentem 1. Jo
 id in animatum
 Greg. hom. 11.
 cad obligatio
 illam.

PARS

crario sunt, edunt. Ecclesiastica multiplex est, ut irritus sit conatus ejus, qui cuncta paucis complecti voluerit. Legatur una Synodus Trid. Sess. 5. c. 2. de refor.

12 Q. 3. An excuset à docendi obligatione Auditorum paucitas? R. negativè, dummodo aliqui adsint, adhuc urgebit obligatio: quia quæ obligatio urget quoad omnes, urget etiam quoad singulos, compensatque satis labores unus etiam, qui è sermone proficit. Instituendus proinde sermo sic, ut plures alliciat, sic attemperandus, nè deterreat. Huc conferent industriæ, quas amor ovcularum ingeniosus sæpe non difficulter subministrat.

13 Q. 4. An ab eadem obligatione excuset Auditorum inattentio? R. negativè: an enim, qui seminat, seminare idcirco non pergit, quòd aliqua nonnunquam grana ventus impetuosior secum auferat? pro uno, quod perijt, alia plurima in terram cadunt, & fructus uberimos proferunt. Ordinanda sic est sacra allocutio, ne longitudine, vel materiæ respectu auditoris improportione tardium, & ex hac inattentio generetur. Cavendum quoque, nè in distractos, garrientes &c. Orator exardescat; monendi moneantur, extra concionem, si noscantur; ignoti, si expedire videtur, moneantur publicè, sed modestè.

Q. 5. An excuset nullus ex predicatione apprensus fructus? R. negativè, prædicatio est debitum spirituale determinatum, & idè reddendum est, etiamsi non videatur profectus;

Etus, inquit Abul in Matth. tom. 5. c. 1. *Pastor medicus est à quo cura exigitur, non curatur, si omnia fecit, ut sanaret, peregrinus medicus partes suas.* S. Ber. l. 4. de confid. c. 2.

Q. 6. *An excuset negotiorum multitudo, & 15 gravitas?* R. negativè. Sive enim illa sacra sint, sive profana, id quod est caput obligationis Parochialis, serpentinâ prudentiâ præprimis tuendum. Sacra, ut confessionum exceptio, excursio ad infirmos &c. tanta non sunt, ut tempusculum, si, prout convenit, quod dicendum, jam paratum est, nequaquam docendo faveant; profana verò, & caduca sacris, & æternis sunt postponenda non est æquum nos derelinquere Verbum DEI, & ministrare mensis. Act. 2.

Q. 7. *An excuset docendi imperitia?* R. 16 negativè. Imò Pastor, qui hoc motivo doctrinam negligit, geminum reatum contrahit; unum ob damnum, & perniciem, quam suo silentio affert populo, alterum ob ejus silentij causam, ignaviam, & negligentiam. *Sacerdos, cui dispensatio Verbi commissa est, etiam si sanctè vivat, & tamen perditè viventes arguere aut erubescat, aut metuat, eum omnibus, qui eo tacente perierunt, perit; & quid ei proderit non puniri suo, si puniendus est alieno peccato,* inquit S. Prosper, consentientibus SS. Greg. Hil. Isid. Chrysoft. &c. Quòd si eloquentiâ destituitur, sensu verba abundant. Moneta, dummodo justî ponderis sit, non rejicitur, licèt effigiem Principis ad amulsimam expressam non

non habeat. Si risus timetur ; etiam Arcopagus risit Apostolum , qui si formidasset iridentes , non pervenisset Apostolus ad Credentes.

- 17 Q. 8. An excuset consuetudo nunquam , aut raro docendi ? R. negativè ; nulla enim consuetudo vim legis obtinere potest , contra Divinam , ait Angal. 1. 2. q. 97. a. 3. ad 3. Consuetudo sine veritate vetustas erroris est , ait S. Greg. Mor. 1. 22. c. 16.
- 18 Q. 9. Quid agendum Parocho , si munus docendi ei reddatur moraliter impossibile ? R. defectum supplendum per alios , ut debito inexcusabili , quemadmodum loquuntur Canones Apostolici apud Zonaram , satisfiat.

C A P U T II.

De modo in Sacris Concionibus adhibendo.

- 19 Q. 1. An Dominicis , & festis Pastor in concionibus Verbum DEI obligetur proponere , & exponere R. affirmativè ; mandat enim id ipsum Trid. multis locis , ac præsertim Sess. 5. de refor. c. 2. ubi sic : *Archi-Presbyteri , Plebani , & quicumque Parochiales , vel aliàs curam animarum habentes Ecclesias quocunque alio modo obtinent , per se , vel per alios idoneos , si legitimè impediti fuerint , diebus saltèm Dominicis , & Festis solenniter plebes sibi commissas pro sua , & earum capacitate pascant salutaribus verbis , docendo , qua scire omnibus necessarium est ad*
salve